

[Erhard Jakobsen.]

vældige nedskæringer på et punkt, hvor man meget nemt kan komme til at ramme folk, der i forvejen er ramt af tiden og udviklingen, men vi vil på den anden side sige: tiden er løbet fra den filosofi, der ligger bag ved at give folk tilskud til at få børn eller have mange børn. Jeg tror, at hele den tankegang kom ind i vores politiske verden, da befolkningstallet i Frankrig og vistnok også i Sverige i 1930'erne tog en sådan udvikling, at man ligefrem forudså i de pågældende lande, at der kunne blive tale om tilbagegang i befolkningstallet. I dag står vi jo i en ganske anden situation; nu ryster man jo nærmest for, at verden skal få for mange mennesker at føde på. Og på den baggrund må man vel nok mere og mere sige: det bliver på folks eget ansvar, om de vil sætte børn i verden og hvor mange. Jeg ved godt, det er ikke altid den filosofi, der ligger bag ved det at få børn, men i alt fald for så vidt det angår det offentlige, må det alene være synspunktet, at det er noget, der må overlades til de enkelte selv, og derfor kan der ikke gives tilskud og lettelser ved penge fra staten.

Men så kommer der igen en anden ting: vores børnetilskud er jo ret besat en blanding af børnetilskud og skattelettelse, og man må ikke glemme, at princippet skat efter evne — jeg ved godt, der er nogle, der har opfattet det som snyderi efter evne, og det er der vel også nogle, der lever godt op til — dette princip er der vel nok enstemmig tilslutning til, og derfor kommer man vel ikke udenom at bevare en reduktion i skatten for folk, som har børn, idet det jo er helt naturligt, at folk, der har børn, har større byrder at bære end folk, der ikke har det, og derfor har mindre skatteevne.

Vi har fået for lidt tid til at diskutere skatter til bunds i alt det her. Vi har måttet holde nøden fra døren hele tiden. Helt tilbage til valget i december, for nu at tage den periode, er vores tid jo ustandselig gået med at få klaret de ting, der lå umiddelbart for. Men jeg håber, at vi kan komme lidt ind i smult vande, og at der kan blive tid til at diskutere bl. a. også diskutere med fremskridtspartiet og få fremskridtspartiet med ind i positive bestræbelser for gradvis at nå nogle af de mål, fremskridtspartiet har sat sig med hensyn til indkomstskatten.

Centrum-demokraterne vil gerne medvirke til gradvis at få bundfradraget op både til 15.000 kr. og til 20.000 kr. — om man kan gå længere, skal vi ikke kunne sige, men det er, hvad vi kan overse i første omgang — og det ville være rart, om fremskridtspartiet i den kommende tid ville interessere sig noget mere for at nå disse nære mål og fjerne nogle af de vanskeligheder, der ligger for det, end for at stille op for befolkningen, hvor rart det kunne være, hvis man kom langt videre i forskellige retninger. Jeg tror, der er realitet i at stille imod et højere bundfradrag, der både betyder skattefritagelse og dermed nedsat administration for mange hundrede tusinde mennesker, og i det hele taget giver folk en behageligere fornemmelse af den skat, som de i så høj grad har forset sig på.

Men det er klart, at skal man af med børnetilskuddene, og skal man have skattefradrag, ja, så kommer jo netop her ind i billedet, at der helt naturligt må være højere bundfradrag for folk med børn end for folk uden børn. Det er vel også helt naturligt, at man så ikke giver skattefradrag på den gammeldags facon ved at give fradrag i indkomsten, men at man i stedet for giver fradrag direkte i skatten, sådan som man jo er gået over til det på andre punkter. Jeg tror altså, det er her, man skal finde en mere varig løsning på problemet omkring børnetilskud, men det primære er altså at få sagt: vi vil medvirke til at opretholde nogenlunde de beløb, der i øjeblikket udbetales.

Når man så skal diskutere skatter på længere sigt, kan jeg ikke undlade at vende tilbage til en tanke, som jo har været draget frem herinde mange gange, og det har jeg selv bidraget til: jeg kan ikke se, at man kan diskutere en virkelig lettelse af indkomstskatterne på længere sigt, uden at man kommer til at snakke om en momsforhøjelse. Det er klart, det er meget nemmere at love folk, at man vil sætte niveauet ned for det hele, men det er der mindre realitet i. Jeg tror, at alle, der for alvor mener, de vil lette befolkningen for indkomstskatter, bliver nødt til at erkende, at så må man give moms en tak igen. Jeg ved da godt, det ikke er aktuel snak lige i dag, hvor vi står med arbejdsløshed, men det er jo noget, vi håber ikke at stå med så forfærdelig længe, og så bliver det aktuelt igen, for så står